

ARADUL

„Iată vestesc vouă bucurie mare, că S'a născut vouă astăzi MĂNTUITOR, care este Hristos Domnul...”

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

ARAD, Str. Eminescu No. 18.

Telefon: 266.

Organ al Asociației »Infrățirea«
Apare săptămânal.

ABONAMENTE:

Pentru particulari:	Pentru autorități și instituții:
150 Lei 1 An	250 Lei 1 An
80 6 Luni	140 6 Luni
40 3 Luni	70 3 Luni

In străinătate dublu.

„Sa născut vouă astăzi Mântuitor“.

Decând îl așteptăm. Cu ochii mereu în zare, nădăduiam să prindem un semn, care să ni-l ridice. Ne nicăiri nici o licărire însă.

Viața e tot mai grea, mai apăsătoare. Țara s'a întins în hotare, și și cuprinzătoare, dar în loc de bucurie și frăție, în locul înfrățirii în dragoste și pace a prins a scrâșni din dinți egoismul răsturnat și ura și-a arătat spectrul. Când bunul Țării rodea din plin, războiul îi irosea binefacerile.

Acum s'au mai potolit, se pare, războaiele dușmănoase, căci războiul din afară al zilelor a făcut să amuească pornirile pătimase. Răul lipsei a încolțit pe cei mai mulți: lipsa de câștig și lipsa posibilităților de valorizare a produsului nuncii.

cărma binelui de obște, — nu vor merge să-și piece genunchii în fața Pruncului dumnezeec, să împrumute înțelepciune din lumina Celui ce singur a putut spune despre Sine: »Eu sunt lumina lumii... Eu sunt calea adevărului și viața...» nu vor putea lumina și călăuzi pe alții pe cărările vieții. Cine vrea cu adevărat să slujască binele obștesc și interesele altora, acela trebuie să-și ducă mintea și inima și sufletul în călătorie la Betleem și la căsuța din Nazaret, ca să vadă smerire de sine și jertfelnicie, pildă dată de Hristos.

Țara aceasta, bună și îngăduitoare, asigură tuturor »libertatea conștiinței«... Dar cei ce râvnesc să domineze conștiințele altora, a mulțimilor, trebuie să-și limpezeas-

Impozitele și salariile.

Un cerc vițios. — Aradul e nedreptățit. — Tirania fiscalului.
— Să se plătească regulat salariile! —

Este în deobște cunoscut, că statul luptă cu greutăți financiare și că lefurile funcționarilor lui odată cu venirea toamnei sunt plătite cu întâzieri mari.

Concomitent însă încasarea restanțelor de impozit să face cu o rigoare și mai mare ca în trecut.

Știm însă, că funcționarii nu-și pot plăti impozitul global, dacă nu-și primesc lefă. De altă parte mulți comercianți și proprietari de casă le sunt dator funcționarilor, cari neprimind la vreme lefă, nu și pot achita datorită, iar creditorii lor nu-și pot plăti impozitele.

Cunoscut un caz, când unei persoane care are ordonanțate mai multe sume considerabile asupra administrației financiare, aceasta nu numai că nu i-le plătește din lipsa de »acreditiv«, ba îl amenința cu sechestrarea și vânzarea mobililor de nu-și achită impozitul.

De pe teritoriul municipiului și județului Arad să încasează lunar între 60 și 80 milioane lei iar cheltuielile totale nu fac mai mult de 30 milioane.

Cu toate acestea nici cota aceasta pe 40%, nu-i redată de fisc la vreme populației pentru-ca aceasta complexându-o la 60 ori 80 milioane să-o verse din nou la el!

Funcționarii din Arad și județ sunt mai vitreg tratați de ministerul de finanțe decât cei din alte orașe și cu deosebire decât cei din București, cari și-au primit deja și pe Dec. salariile pe când cei de aci nici pe Nov. ba unii învățători de pe sate nici pe Octombrie!

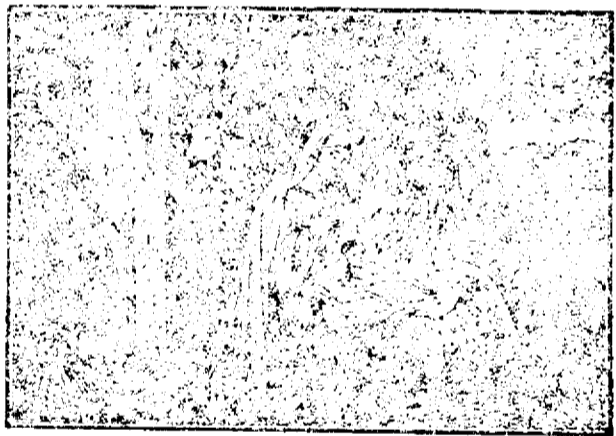
Acest cerc vițios, în care este pus Aradul nu-i permis să domnească mai departe, căci va duce la imposibilitatea fizică, ca populația să și poată satisface datorița către fisc.

Banca „Victoria“ și hienele.

Suntem informați că o seamă de indivizi, în speță avocați, fac între deponenții băncii »Victoria« o turbată propagandă pentru a nu semna moratoriul. Sfătuim pe deponenți că în chiar interesul lor să nu se lase ispitiți de aceste hiene, cari abia așteaptă falimentul băncii pentru a se năpusti asupra ei. Căci banca »Victoria«, dacă nu va primi moratoriul cerut, va ajunge sigur la faliment, iar în acest caz profitorii nu vor fi de sigur deponenții. Singura modalitate de-a scăpa județul de un adevărat dezastru e semnarea moratoriului. Facem acest avertisment

în ferma convingere, că servim o cauză curat românească, având neatrămăntată credința că și astfel, păcătoșii cari au provocat prin necinstea lor actuala situație a băncii »Victoria« nu vor scăpa, mai curând sau mai târziu, de pedeapsa pe care o merită. Oameni buni! semnați fără întârziere moratoriul, altfel vă distrugeți pe voi înși-vă.

Pe flămânzii pescuitori în apă tulbură, dacă nu se vor astâmpăra, nu ne vom feri a-i da cu numele în ziar, țintuindu-i la stâlpul infamiei pentru opera distructivă pe care au făcut-o din pofta bestială de a se îmbogăți peste noapte.

Nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

De zece ani și mai bine am mers din rău în mai rău. Și nimeni poate spune că n'au încercat toate partidele. S'au perândat cărmă, aproape toți oamenii cu nă, au venit pe rând toți doborâți cu rețetele lor și filozofii cu teoriile lor. Din darul lui Dumnezeu ne-a venit și Crai nou în țară. De o jumătate de an o slujăște și o îndreptează cu energie, avânt, cu dragoste și înțelepciune...

Dar lumea de altă dată, pornită pe drum de povârniș n'au putut-o ține, nici prorocii, nici împărații înțelepți și viteji. Proorociile au răsunat la Nașterea în ieslea peșterii din Betleem. Și regii au venit să se închine, cu daruri, noului născut... De aici a plecat renașterea lumii. Mântuitorul s'a născut acolo.

Din mijlocul nevoilor apăsătoare acum și a strâmtorărilor tot mai aspre, tot spre câmpia Betleemului trebuie să se îndrepte ochii noștri în căutarea unui Mântuitor. Până când oamenii, — îndeosebi cei ce s'au în mână soarta țării și

că conștiința proprie, scaldând-o în lumina Evangheliei lui Hristos.

Cine nu se inspiră din acest nesecat izvor, veșnic proaspăt, al dragostei și buneii voiri, nici odată nu va putea fi unealtă în mâna lui Dumnezeu pentru lucrarea binelui și a fericirii altora, nici odată nu va reuși să săvârșască fapta de izbăvirea oamenilor.

Problema cea mare e zilelor e **bugetul**. Frica învăluie în negură sură multe inimi, tocmai acum de Crăciun, când tradiționalul dar și bucuria de Nașterea Domnului, așteaptă pe fiecare. Unora le face zile amare alcătuirea lui, căci le poate primejdi situația; altora le înouăază perspectivele de viitor și multora le e deadreptul fatal...

Cumpănit, drept și echilibrat, el nu va fi, ori cât de iscusit jonglează oamenii cu cifrele, până când nu va fi pus în cumpăna adevărului și a dreptății dumnezeiești, pe care o ține în mână Nou-Născutul, din ieslea peșterii. De aici se desprinde sfatul luminos,

îndemnul de îndreptare și pilda de urmare...

Iisus, Fiul lui Dumnezeu, a părăsit **El întâi**, strălucirea și puterea și mărirea dumnezească, când a sosit plinirea vremii, ca să Se întrupeze pentru mântuirea lumii. S'a mulțumit cu asprimea așternutului din ieslea unor dobitoace, cu îmbrăcămintea unor scutece de om sărac...

Nouă nu ni se cere atât. O jertfă oarecare, o renunțare ne cere Țara azi, ca, mâine, să ni-o poată răsplăti din belșug. Fără jertfă nu s'a realizat nici odată operă de seamă. Mântuirea de răul zilelor vine prin noi înșine, și cununa bucuriei nu va lipsi.

Hristos Domnul, născându-se din femeie, a renunțat la tot ce a avut mai înainte, ca să Se dea pe Sine cu totul pentru alții... De aceea Nașterea Lui a fost întâmpinată cu cântec de slavă, în cer și pe pământ, — de înger și oameni: »Mărirea întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, — între oameni bună voie, — căci astăzi s'a născut noua Mântuire...»

O propunere

pe seama parlamentarilor arădani.

Credem, că numai legea contra Cumarului nu lămurește situația flămânzilor. Controlul e foarte greu și nu dă rezultate.

Ce ar fi oare dacă toți cetățenii statului ar fi obligați să prezinte ori-cărui controlor un libel, în care să fie trecută orice sumă încasată sau plătită de Stat? Acelaș libel ar fi obligatoriu în fața tuturor casierilor publice, slujind ca dovadă sigură atât pentru fixarea impozitului, cât și pentru stabilirea dreptului de plată pe care l'ar avea cetățeanul față de stat.

Tot aci ar fi de discutat mult asupra beneficiilor însemnate pe cari le aduce statul — în afară de plăți — multor funcționari mari, cari au locuințe gratuite, plus alte avantaje multe, în timp ce bieții funcționari mai mărunți plătesc de se usucă.

Căci dacă-i vorba de dreptate, dreptate să fie!

Care-i parlamentarul arădan dornic să-și asume un merit, luând această chestiune în discuția parlamentului?

În ziua recensământului, tot românul să-și facă cinstul...

GRIGORIE

din îndurarea lui Dumnezeu episcop ortodox al eparhiei române a Aradului, Ienopolei și Halmagiului, precum și al părților anexate din Bănatul-Tișișan.

Iubitului cler și tuturor credincioșilor din eparhia Aradului, dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Hristos, împreună cu salutarea noastră arhierască.

„Că așa a iubit Dumnezeu lumea, cât și pe Fiul Său Cel Unul născut L-a dat, ca tot cel ce crede întrul El să nu piară, ci să aibe viață veșnică“ (Ioan 3. v 16).

Iubiții mei fii sufletești,

Bucuria Crăciunului este bucuria tuturor creștinilor adevărați. Înainte cu zece ani într'o locuință simplă din orașul New-York chiar în ziua Crăciunului un român emigrat ședea întristat, gândindu-se la soția sa și la pruncii de acasă. Ii veni o scrisoare dela fabrica în care lucra și în scrisoare citi că dela 1 Ianuarie va avea cu un dolar plată mai mare pe zi, dar vestea aceasta nu i-a înălțurat întristarea. În clipa următoare intră la el un prieten și îi zice: „Bucură-te căci azi s'a născut Mântuitorul lumii.“ Și Românul nostru cu lacrimi în ochi a răspuns: „Da frate, azi avem Crăciunul!“

Așa Vă zic eu azi tuturor: iubiții mei, azi avem Nașterea Domnului și astfel trebuie să ne bucurăm că putem prăznui Crăciunul în țara noastră românească, stăpâni pe ale noastre. Să ne bucurăm și să dăm laudă lui Dumnezeu că prăznuim acest Crăciun având domnitor al Țării pe binecredinciosul și de Hristos iubitorul Regele nostru Carol al II-lea. Alte neamuri prăznuiesc Crăciunul și alte sărbători cu gândul la tronurile lor văduvite, dar națiunea română azi are bucuria să prăznuiască punându-și încrederea în Mântuitorul lumii, Iisus Hristos, care ni-a trimis ca Domnitor pe Maiestatea Sa Regele Carol al II-lea.

Nu avem destule cuvinte să zăgrăvim bucuria ce o avem de a putea prăznui în asemenea împrejurări cu mai multă bucurie decât frații îndepărtați în America. În deplină siguranță a viitorului țării noastre ne gândim deci azi la darurile trimiterii în lume al unuia născut Fiul al lui Dumnezeu. Ah, cât de minunat este darul venirii în lume a Domnului!! Un dar omenesc îl aștepti și după ce îl primești, te bucuri, dar mai mult pentru tine și darul rămâne al tău. Dar Nașterea a Domnului este dar pentru toți; milioane și milioane il primesc pe Hristos și toți il au fără ca prin această unul să fie mai sărac decât altul, ci fiecare devine mai bogat.

Da iubiților! Noi devenim mai bogați prin Nașterea Lui, căci ni-a adus mântuirea prin Evanghelie. Ascultați următoarea istorioară din care veți înțelege darul mântuirii adus de Domnul Iisus Hristos prin venirea sa pe pământ. În Italia locuia un pictor care a lucrat ani de zile la o icoană, pe care a zugrăvit-o muncind în rugăciune cucernică. O icoană mai frumoasă nici nu mai pictase în viața lui. Acest pictor într'o zi a aflat în pădure un copil părăsit, pe care l-a adoptat și l-a crescut, voind a-

face chiar moștenitor al său. Dar într'o zi a plecat pictorul de acasă și copilul adoptat, în timpul acesta i-a stricat icoana cea minunată. Venind pictorul acasă zise copilului, plin de durere: „Blestematule, ce ai făcut? Ți-am scăpat viața, iar tu mi-ai stricat icoana la care am lucrat ani întregi. Pleacă deci din ochii mei și să nu mai vii până nu vei aduce icoana așa cum a fost!“

Iubiții mei! Fiecare dintre noi a fost ca și copilul găsit din istorioara de mai sus. Săraci am venit în lume, stricând prin păcat chipul divin, dar prin Nașterea Domnului am primit darurile mântuirii prin sfintele taine, prin credință și fapte bune. Aceste daruri ale mântuirii sunt urmarea iubirei de oameni nemărginite alui Dumnezeu. Fiul lui Dumnezeu s'a coborât pe pământ spre a mântui în om ceea ce este mai mult decât lucru omenesc. Dumnezeu și-a arătat iubirea sa față de dreptatea, bunățatea, frumusețea și sfințenia sufletului omenesc ca daruri divine. Aceste daruri ale sufletului omenesc sunt mai presus de om, îndrumază pe om și pentru ele omul e dator chiar să moară dacă trebuie. De aceea a venit în lume ca să mântuiască aceste bunuri, căci prin ele, prin dreptatea, bunățatea, frumusețea și sfințenia sufletului schintei divine licăresc în noi.

Prin pilda iubirei Sale de oameni, Domnul s'a făcut pildă de iubire pentru creștinii unii față de alții. Noi creștinii trebuie să ne dăm seama pentru cari pricini trebuie să ne iubim unii pe alții. Schintei divine purtăm în suflet, bunățate, iubire, dreptate, sfințenie, aceste raze divine sunt temelia iubirei dintre noi. Aceste rare frumuseți ale sufletului trebuie să fie îndemnul legăturilor dintre noi, iar nu dorul de câștig material. Când facem negoț și alte întreprinderi unii cu alții să nu căuțăm a ne exploata unul pe altul, ci mai vartos să îmbogățim dreptatea și iubirea noastră.

Plângere generală este azi în toată lumea că scade prețul cerealelor, că sporesc datoritiile, dobânzile se urcă, comerțul trage obloanele, industria închide porțile. Cel mai ușor lucru este să te plângi că alătura de lux găsim neagra sărăcie, că lângă palate luminoase găsim temniți întunecoase, săraci și bolnavi nenumărați. Dar vă întreb: oare atunci când bucatele erau mai scumpe ne iubeam oare mai mult unii pe alții; oare jerfeam atunci mai mult pentru suflet, pentru lumina vieții? Nu recunoaștem noi că atunci când goana după avere nu mai are frâu, — nici vorbă nu poate fi de viață normală? Când în America fiecare american și-

nea să-și aibe automobilul său, a venit criza de valori la bursa din New-York și în două săptămâni s'au pierdut 45 miliarde de dolari!!!

Iubiții mei! Amintesc toate acestea pentruca să înțelegeți pricinile crizei de azi. Oamenii de azi în lăcomia de câștig nu voesc să știe unii de alții. Fiecare caută îmbogățirea sa și nu-și bate capul cu vecinul său. Fiecare voește să trăiască cu de zece ori cât câștigă! Dar unde este aici lipsa de egoism, unde este bunățatea, dreptatea, mulțumirea cu puțin?? De aceea fraților Români, noi trebuie să dăm pildă de ceea ce zice Domnul: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte se vor adăoga vouă“.

În aceste vremuri de scumpete, de criză, vom căuta împărăția lui Dumnezeu prin trezvie și cumpătare. Țăranul, văzând că grâul lui este ieftin iar articolele industriale scumpe, să trăiască mai cruțător, purtând îmbrăcăminte din cât se poate făcută de el, orășanul să nu mai viseze mulțimea costumelor; săteanul și orășanul să caute a fi mulțumiți cu puțin, căci Sf. Petru zice: viața curată nu este în podoaba cea din afară a împletirii părului și a înfășurăturii aurului (I Petru 3 v. 3-4) ci în inima mulțumită cu puțin.

Belșugul din trecut nu ni-a făcut să fim cumpătați, înfrânați, smeriți, plini de trezvie. Astfel criza de azi ne va desmeteci să căuțăm prin trezvie și cumpătare împărăția lui Dumnezeu.

De aceea a venit Mântuitorul în lume ca noi să căuțăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu, ca să avem viață vecinică. Atunci dar, în legăturile noastre cu alții, să căuțăm ceea ce este dumnezeesc în noi. Să nu ne luăm după frăția lumii așa cum o trâmbețează falsul umanitarism. Acest umanitarism, sau să-i zicem înfrățire fățarnică, nu recunoaște decât forța materiei, fiindcă nu crede în Dumnezeu și că omul ar avea dela Dumnezeu însușirile sale sufletești. Falsă frăție a umanitarismului nu recunoaște că pe om trebuie să-l iubim pentru însușirile mai presus de om ce i-le-a dat Dumnezeu. Falsă frăție a umanitarismului nu recunoaște că noi oamenii suntem frați fiindcă suntem fii ai aceluiaș D-zu.

Noi creștinii adevărați trebuie să răspundem că nu forțele econo-

mice conduc destinele lumii ci sufletul, duhul creiator. Acest duh creiator ajutat de darul divin trebuie să curețe sufletul tău creștine! Tu creștin de azi cum voești să fii frate cu altul dacă nu recunoști un Tată Ceresc?! Lumea fără Dumnezeu voiește înfrățire fără un asemenea tată, dar tu creștine răspunde-i că fără tată nu există frați! Tu creștine spune cât mai multora din jurul tău: frate, și capitalul e bun dacă nu caută numai la sine și munca are valoare, dacă nu este egoistă ci plină de dragoste. Tu creștine spune lumii de azi, că zadarnic lapădă și averea dacă nu recunoaște nețărmurita valoare a lui Hristos.

Frate Române, Frate Român! Din inimă îți doresc ție să înțelegi la ziua Nașterii Domnului ce este dragostea aproapei. Scoate din sufletul tău orice păcat ai avea, scoate de acolo orice nemulțumire, căci să știi că nemulțumirea de azi nu este urmarea stării economice, nu este un blestem al averei, ci o boală a sufletelor. *Inimile noastre sunt bolnave.* Să dăm Domnului aceste inimă și să nu așteptăm mulțumirea dela urcarea prețurilor, ci dela dragostea dintre noi. Noi nu știm să fim mulțumiți deoarece căuțăm mulțumirea tocmai unde nu trebuie: în urcarea prețurilor pământeste.

Faceți deci, iubiții mei, să crească în inimile voastre mai multă dragoste, aprindeți cu mai multă tărie focul încrederii în dragostea divină care ni-a dat România Mare, aprindeți flacăra iubirii de tron și țară. Sporiți încrederea voastră în gândul senin al Maiestății Sale Regelui Carol al II-lea, care ni-a chemat la muncă frățască pentru țară; încredeți-vă în gândul ocrotitor al marilor patrioți și în spada oțelită a bravilor ostași ai României. Încredeți-vă în sfintele rugăciuni ce le înalță sfânta maică biserică ortodoxă pentru binele și fericirea noastră a tuturor. Fiți încrezători în însușirile de bunățate, dreptate și sfințenie ale sufletului românesc și atunci avem liniște și mulțumire sufletească.

Cu acestea vă doresc din inimă curată sărbători fericite al vostru al tuturor de tot binele voitor

Arad, 25 Decembrie 1930.

† Dr. Grigorie Gh. Comșa
Episcopul Aradului.

Dela Divizia I Cavalerie Fiind în Serviciul Comandamentului Diviziei de cavalerie doi căpitani cu același nume, pentru a nu se produce confuzii publicam următoarele:

Căpitanul Popovici T. Nicolae aflat în serviciul Comandamentului Diviziei de Cavalerie, face parte din Vânătorii de munte, este căsătorit și locuște în str. Șincai Nr. 18, (fost înainte la Comandamentul Pieței Arad).

Căpitanul Popovici I. Aurel aflat în serviciul Comandamentului Diviziei de Cavalerie, face parte din cavalerie, este necăsătorit și locuște în strada Consistorului Nr. 17.

Csáky, ciasornicar și bijutier
cadouri de Crăciun și Anul-nou cu prețuri avantajoase, Arad în fața bisericii lutherane. Pe credit cu livretul „CONSUM“ No. 75. 1—2

Un gazetar intră la restaurant. Chelnerul îi întinde lista de mâncare și cum gazetarul nu se grăbește deloc, pleacă să servească alți clienți.

Deodată gazetarul strigă:
— Chelneer!!!
Acesta vine într'o fugă.
— Să-mi aduci greșeli de ortografie!
Chelnerul se uita lung la el și zice:
— De acestea nu avem!
— Păi, atunci de ce sunt pe listă?
întrebă gazetarul.

Mal mulți parlamentari francezi, au cerut înființarea unui minister al sporturilor.

Sperăm că la noi nu vor fi imitați, căci avem destul ministrii. Intre ei nu băntue criza

Incadrare de tablouri în cadre Blandei și lucrări de compactorie cel mai eficient execută

N. MENRADT

Arad, str. Brătianu 21. Nr. 78-1-2

Fiecare dimineața ciorbă de fasole — Mâncări calde ziua noaptea. — Intrare și prin str. Meșianu. — Orchestra de țigani, de primul rang.

BUFETUL FLORA

RESTAURANT — BERĂRIE
Piața Avram Iancu

No. 32. 2—3.

Se primesc abonații. — Totdeauna e deschis până dimineața. — Pentru societăți camere separate. — Prețuri moderate.

Mare târg de Crăciun La magazinul de giuvaericeale și argintării

No. 28. 3—5

Dacă doriți bijuterii FRUMOASE și EFTINE, cumpărați numai la această firmă

COLOMAN HARTMAN, Arad Palatul Minorilor

Prețurile de Crăciun la „FORTUNA“ numai 10 zile

Magazin de modă pentru dame, Str., Pirici 5.

Palton de iarnă din stofă englezească cu blană mare fost L. 3000 azi L. 1800	Palton de iarnă de plus negru cu blană mare, fost Lei 5000 azi Lei 2800
" " din stofă lină " " " " 2800 " " 1600	Blază de plus elegantă " " " " 6500 " " 3500
" " din stofă " " " " 1500 " " 900	Haine fine de stofă " " " " 1800 " " 1200

Vizitați neapărat magazinul nostru fără nici un obligament.

Rugăm să nu confundați firma.

Institut de beauty și cosmetică

GALIC ȘI COMP.

ARAD, Str. Brătianu Nr. 2.

TARIF:

Ondulat simplu	Lei	20—
Ondulat cu apă	"	25—
Tuns	"	20—
Spălat	"	20—
Manicur	"	20—
Vopsitul părului începând de la	"	250—
Ondulare permanentă începând de la	"	400—
Ingrijirea feței	"	60—

No. 8: 4—6.

Croitoria militară, civilă și de uniforme școlare

Ion Julian

din strada Bucur No. 14 execută prompt, orice comandă de HAINE cu PREȚURI AVANTAGIOASE.

No. 33. 2—4.

GRATIS

dau la toți cumpărătorii câte 1/2 kg. de vin, cari vor cumpăra 5 kg. de vin de la Lei 12 în sus vinuri noi, assu și roșu. Strada Ioan Calvin 1. No. 54 1—1.

Cel mai frumos vopsește și curată hainele pentru serate și ocazii

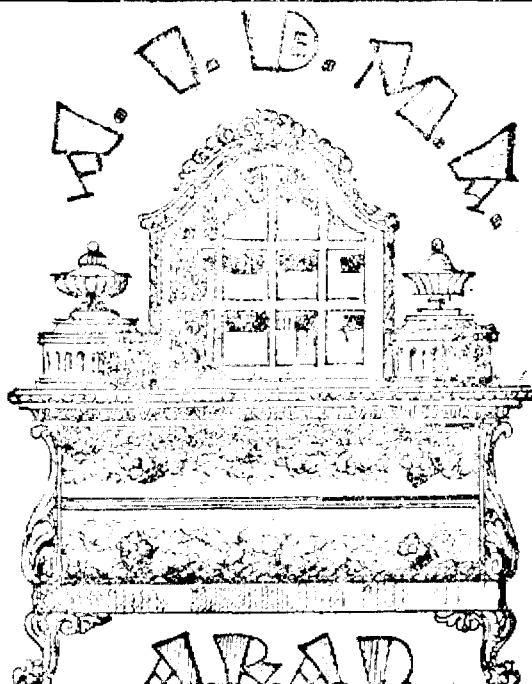
Müller I. și Fiul, întreprindere de vopsit și curățit chimic, ARAD, str. Brătianu 5, — Banatului 6. No. 23. 3—5

Nr. 20 4—8

La firma „**DELKA**“ Str. Brătianu, vă puteți procura din asortiment bogat haine bărbătești, stoffe bărbătești și de dame, pe credit de 6 luni, fără carnet de credit.

Cocs de Silezia, cărbuni de piatră și lemne de foc tăiate livrăm la domiciliu pe lângă cele mai REDUSE PREȚURI.

ALTMANN EDE, Arad, B-dul Reg. Ferdinand 44 Nr. 18 4—10

No. 32-1-1

FONDAT

MOBILE

A. I. D. M. A.

SUNT CELE MAI MODERNE, BUNE ȘI EFTINE.

ASOCIAȚIA INDUSTRIȘILOR DE MOBILE DIN ARAD.

ASOCIAȚIA INDUSTRIȘILOR de MOBILE din ARAD

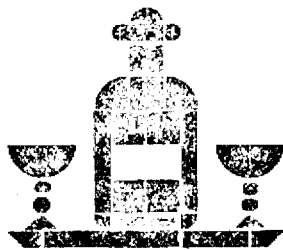
vis-à-vis cu TEATRUL MARE DEPOSIT

în toate categoriile de prețuri.

Marele târg de Crăciun

M. Fischer

grandiosul magazin de sticlării și porcelane

Toți cumpărătorii primesc gratuit un cadou prețios.

Edificiul Crucea Albă

390. Telefon 390.

Nr. 25 3—3

FOTOGRAFII pentru CADOURI DE CRĂCIUN, SEPRE- GĂTESC în ATELIERUL de FOTOGRAFII ARTISTICE **GÉZA NAGY** ARAD, BULEVARDUL REGINA MARIA 8. Atelierul e deschis și Duminica PESTE DRUM DE PREF. JUDEȚULUI. Nr. 12 5—12

VOPSEȘTE ȘI CURĂȚĂ CHIMIC HAINELE FINE DE TEATRU ȘI OCAZII

Str. Brătianu 21. **KNAPP** Str. Ep. Radu 10. instalație electr.-motrică modernă. No. 10: 5—10

In amurgul unei domnii milenare.

Kenéz Béla: „Dacă Episcopul Bob ar învia!” — Apponyi: „Am adus legi cu cari vom putea distruge orice școală”. — Constatări de acum 17 ani despre școala și biserica românească din Ardeal.

Intre cauzele cari au determinat acum 17 ani pe politicianii maghiari să fie îngrijorați de soarta Ungariei, era în primul rând viața noastră școlară și religioasă. Sentimentele naționale ale învățătorilor și preoților români și exuberanța curajului cu care își împlineau misiunea de neobosiți apostoli ai ideii naționale, au provocat la unguri o acțiune impulsivă și o agitație care culmina adeseori în simptome epileptice. Progresul cultural al românilor era un argument grav în ochii adversarului milenar pentru că fără nici o remușcare să ia măsuri la răstrângerea libertății, libertate, la care în baza numărului nostru și a culturii noastre, aveam un drept incontestabil. D'aci apoi persecuțiile dascălilor și preoților români «nepatrioți». D'aci asupririle școlilor românești, pentru că nu-i convenia vreunui comisar guvernial că dascălul român nu se milogeste și nu-și apleacă spinarea în fața lui, ca unui drept reprezentant al suveranității și forței maghiare sau fiindcă dascălul român nu s'a putut familiariza cu legiurile maghiare și nici cu cărțile școlare, cele din urmă abundând în brutale inexactități istorice menite să bârfească adevărul și să ne contamineze conștiința națională. Un alt motiv care îi determina pe unguri la măsuri excesive a fost că în butul legilor existente națiunea română ardeleană a putut să atingă totuși limita unui admirabil progres cultural, religios și economic și că măsurile de până atunci luate tocmai pentru a stavili progresul nostru se dovedeau inoperante, sterile fără efect și fără rezultat, în chiar momentele în cari ungurii simțeau cea mai mare nevoie de a ne împedea în dezvoltarea noastră firească.

Că școala românească însemna pentru unguri de fapt un pericol serios, rezultă din constatările autentice făcute acum 17 ani de d. Bethlen Ștefan, actualului prim ministru al Ungariei. Acesta a arătat care să fie sistemul de maghiarizare a școlilor confesionale românești și a găsit că ar fi două sisteme. Cel al completei etatizării, prea agravant pentru bugetul statului, și acel de subvenționare. D. Bethlen a propus ca în caz de subvenționare, care ca sistem este mai rentabil, statul să pună acestor școli condiția instruirii limbei maghiare.

D. Bethlen adoptând sistemul din urmă a declarat: «E nevoie de acest sistem în primul rând din punct de vedere maghiar, căci în foarte multe

comune din Ardeal și din părțile de nord, avem copii de naționalitate maghiară cari în lipsă de școli ungurești, și pe baza obligativității școlare sunt nevoiți a frecventa școli confesionale tăute sau române. Pe aceștia, a zis d. Bethlen, îi vom expune astfel să fie rupți din națiunea maghiară dacă nu vom face ca instrucția în aceste școli să fie maghiară. Aceasta va trebui să o realizăm îndeosebi în ținuturile limitrofe limbei noastre, unde se nămplă foarte des că țărânimea valahă să refuze a învăța limba maghiară iar „popii” (popák) și dascălii valahi să interzică elevilor de a vorbi sau învăța ungurește. Dacă nu vom forța învățarea limbii ungurești în aceste școli confesionale din acele ținuturi, rezultatul va fi, că ungurii să însușească în mare parte limba străină iar dezvoltarea noastră națională să fie expusă unui inevitabil pericol. În chestiunea instrucției publice semnalez că etatizarea școlilor normale confesionale este imperioasă, ne mai fiind nici o altă modalitate ca statul să le poată îndeajuns supraveghea și fiindu-ne zădarnică și năzuința de a mai introduce sau răspândi în aceste școli spiritul nostru național.

«În privința autonomiei bisericești, a continuat d. Bethlen, cu greu vom putea ajunge la rezultat. Bisericiile sunt niște fortărețe a naționalităților pe cari statul maghiar nu le-a putut ocupa nici odată. În legătură cu legea congruelor ași propune, ca congrua să se plătească de perceptoare și nu de consistorii și să fie revocabilă».

Cu mult mai interesante par declarațiunile d-lui Apponyi care fiind în repețite rânduri ministrul instrucției publice ținu să-și expună punctul său de vedere în privința școlilor românești. Iată ce a spus acesta: «Eu vă vorbesc din experiență, zise Apponyi, și nu vreau să mă laud, dacă afirm că portofoliul ministerului de instrucție l-am predat succesorului meu cu un buget urcat dela 50 milioane la 100.000.000». Am adus legi școlare cu cari, pe lângă o aplicare corespunzătoare vom putea distruge orice școală care nu se comportă congruent cu scopurile naționale maghiare. În anii posteriori aducerii acestor legi școlare, numai în județul Hunedoara au dispărut ore-o 120 - 130 școli clandestine valahe, sau cel puțin n'au mai figurat cu școli în tablourile

statistice, deși anterior figurau. A mea a fost și inițiativa de a se ridica în fiecare an câte 500 școli noi de stat. Dar m'am convins decurând că nici așa nu ne vom putea ajunge scopul, chiar nici peste nu știu câte decenii, și pentru asta găsec necesar ca numărul să fie dublat».

Acestea au fost cuvintele autentice ale celui mai mare dușman al școlii românești din Ardeal, rostite în preajma războiului mondial. Este evident pentru ce legile școlare au căutat să distrugă școala românească și de ce s'a intenționat ca în locul celor distruse să se ridice numai școli maghiare.

Ne par extrem de interesante și declarațiunile profesorului univ. Kenéz Béla și interesându-ne de aproape le cităm aci pentru luare aminte. «Instrucția publică trebuie etatizată», zice acesta. «Ași cere acest lucru, îndeosebi pentru școlile confesionale gr. ortodoxe și gr. catolice. Etatizarea e necesară pentru că școlile naționalităților sunt acelea pe cari se întemeiază ideologia minorităților de a vedea în maghiar un dușman urât».

«Am auzit vorbindu-se printre domnii din Ardeal despre fapte reale că în unele locuri preoții și învățătorii fac pe elevi să jure că nu vor vorbi nici-odată ungurește». E necesară etatizarea și pentru că, considerând lucrurile prin prisma stărilor din Ardeal, corpul învățătoresc al bisericilor răsăritene (grecești) este una din forțele propagandei minoritare: factorul localnic viu al organizațiilor naționalităților, iscoada averilor de vânzare și mijlocitorul împrumuturilor pentru naționalități. Acest program al nostru de sigur că înseamnă și etatizarea școlilor normale și ceace se pretinde a fi o condiție principală!!

D. Kenéz își expuse părerile și asupra bisericilor noastre, cari lămuresc temerea ungurească de aceste cetăți ale conștiinței naționale românești și în cari se vedea un pericol deosebit de mare.

«Va trebui să înfrângem forțele naționaliștilor români în agitațiile metropoliei greco-catolice din Făgăraș și Alba-Iulia și ale episcopiiilor sufragane. Avem pentru aceasta și modalități cinstite, ce însă nu se poate spune în public». D. Kenéz vrând să-și întemeieze propunerea de a se înființa o episcopie greco-catolică

maghiară recurge la argumentele următoare:

«Sunt 139 de biserici greco-catolice, la cari credincioșii știutori ai limbei maghiare formează o absolută majoritate între toți greco-catolicii, și totuși, limba maghiară este omisă din viața bisericească. Dintre cele 163 parohii ale eparhiei din Lugos, în nici-o biserică nu se aude cuvânt ungurec deși la Petroșeni, Arad și Lugos majoritatea greco-catolicilor o formează cei știutori ai limbei maghiare. Almanahul bisericesc al metropoliei din Alba-Iulia-Făgăraș apare în limbă valahă și dela anii 1900 aceeaș metropolie se intitulează de «metropolie greco-catolică română», ceace este în contradicție cu normele bisericii catolice care nu cunoaște desmembrarea bisericii pe naționalități și nici nu corespunde faptelor reale (căci pe timpul editării almanahului, în anul 1900, pe teritoriul metropoliei au trăit peste 70 mii greco-catolici maghiari și peste 200 mii de cei știutori ai limbei maghiare) și nu corespunde nici legii XXXIX: 1868, care bineînțeles nu cunoaște adiectivul de «român» și care lege stabilește pentru această metropolie, expressis verbis titlul de: «Metropolie greco-catolică de Alba-Iulia-Făgăraș». Ușor se va ghici, de ce comune curat ungurești sunt scrise în almanahul metropoliei totuși în limba valahă, cum de ex. «Mureș-Oșorhei» (Marcs-Vásárhely), «Casonul-mare» (Nagy-kaszon) și etc. și de ce vechii episcopi cari nu se rușinau de nobilitatea lor maghiară au fost botezați și ei cu nume valah. Astfel a devenit din Athanasius Angyal de M. Csügd cum se numea singur, în Athanasiu Angel cel astfel scris în almanah. Iar de ar învia «Episcopul Ioannes Babb de Kaplnok-Monsotor» nici n'ar crede că el este acel arătat în almanah sub numele de «Episcopul Ioan Bob de Copalnic-Mănăstur».

Conferențiarul a cerut, pentru a se pune capăt politicii naționaliste a bisericii greco-catolice, ca să se sancționeze prin lege, că acolo unde o cincime din credincioși sunt de naționalitate maghiari, să se folosească în funcțiunile bisericești, în aceeaș proporție și limba maghiară.

Declarațiunile acestor trei politicieni maghiari lămuresc prin urmare rostul și rolul ce-l avea biserica și școala românească din Ardeal și cum se comporta sau ar fi voit să se comporte cu ea mai de vreme sau mai târziu statul maghiar.

P. Puticiu.

Gravură în obiectele de cadou, monograme tălate în serviete de piele, în tabachere etc., execută artistic CSÁKY IULIU, gravor, cu preț redus ARAD, str. Alexandri 5
No 64 1 2

Sinuciderea lui Baltag Solomon...

de Simion Miclea.

Miezul nopții...

Mâna-i aleargă febril pe foaia de hârtie. Foaie după foaie, măzgălite cu un scris mărunt și aproape indescifrabil, se'nșiră în jurul său peste volumele răvășite pe masă. Din când în când, o privire plină — în acelaș timp — de dragoste și de ură se îndreaptă spre fotografia unei femei, așezată în dreapta călimării. Nu stăruie mult. Scrie mai grabnic. Încă două foi de hârtie și... gata. Așezate în ordine, le pune în plic și-l sigilează. Scrie adresa: Dsale Dlui Primprocuror al Tribunalului Cluj O așează lângă alte trei. Tremură. Aprinde o țigară. Răscolește febril

sertarele mesei. În fine a găsit. Cu mișcări repezi strecoară în buzunar un browning. Se uită încă odată în jurul său: volumele lui dragi, cutia de tutun — cadoul femeii iubite. — Fotografia de pe birou îi reține mai mult privirea. Pleacă fără să stingă lampa.

Baltag Solomon, ziarist și scriitor, vechi student în drept, înalt, brun, nervos și repede în mișcări și hotărâri, porni repede. La Palais de danse, jazzul bâzâia în ritmuri sacadate. Înainte cu două seri și el dansa cu Mia în brațe.

Un scuipat fu concluzia acestui gând. Pasul repezit îl duse spre Piața Unirii.

O traversă în acelaș mers repezit. Trecu pe lângă Cafeneaua New-York și de acolo se îndreptă spre Universitate. O privi lung, disprețuitor. Cu ce iluzii pășise'n ea înainte cu 8 ani. Ce-i ajungeau acum toate cele auzite în amfiteatrele vaste, în băncile cărora sunt gravate numele celor ce trecuseră pe acolo? În fața femeii toate dispar. Iubirea toate le'nghite. Toată știința și întreaga filosofie dispar în această pornire misterioasă. «Toate acestea nu-mi pot umplea golul lăsat de părăsirea Mieii» gândi fulgerător Baltag Solomon.

Abia atunci observă că se oprise. Porni mai repede.

Ca în toate acțiunile sale, Baltag Solomon și în iubire era repezit tumultos, vulcanic. Și era prima lui dra-

goste. Până la vârsta de treizeci de ani, se ferise de dragoste ca de foc. Cât ce observa că o femeie i se pare mai simpatică de cât alta, se înfunda în camera-i tixită de volume. Citea, studia, scria. Eșea pentru orele obligatorii de redacție. Iar când saturat de toate acestea, se înfunda în cartierul cel mai imoral al Clujului, transformat în pungașul Petre Chiorul: Un chef, urmat de orgie și încheiat cu o bătaie. Calmul și buna dispoziție i-au revenit. Până într'o zi... în amfiteatrul cursului de psihologie a văzut-o pe Mia Stoica. Dintr'o dată privirea i-au rămas fixate pe ea. Privirea-i fascinată o măsură de sus până jos. Faja nu i-o văzuse încă, dar corpul era splendid: Părea sculptat de un maestru al daltei. Părul lung, negru,

Biblioteci particulare.

Poporul zice: „Ai carte, ai parte. Noi am putea adăuga: Sufletul unui om se reoglindește în cărțile pe care le conține biblioteca sa particulară. Conduc de acest adevăr, ori de câte ori intru într-o casă streină, primul meu gând e să descopăr dulapul cu cărți și să-i explorez conținutul. Această ocupație e adeseori cât se poate de instructivă. Din cărțile răsfoite vezi îndată cu cine ai de-a face, ele îți dau indicii de caracterul necunoscutului sub a cărui acoperiș te găsești, mai prețioase decât iscusiului chiromant sbărciturile și formațiunea mâinei. Uneori cauți zădarnic dulapul revelator, iar când află că te găsești în casa unui potentat al zilei, care trece de cel mai luminat spirit al urbei, rămâi uimit de contrastul dintre adevăr și realitate. Alte ori îți bate la ochi, dela intrare, pompoasa bibliotecă din lemn sculptat, dar devii mai sceptic când vezi gemurile ușii acoperite de bris-brize de mătase opacă și rămâi uimit văzând în dosul lor rafturile goale sau acoperite în neorânduială de romane ușoare, colecții de glume pipărate, de fotografii indecente sau cutii de țigări egiptene.

Am văzut dulapuri bogate în cărți de mare valoare, cărți sobre, mărginite la o singură specialitate, toate lăiate și pline de sublinieri și adnotații, tot atâtea indicii că te găsești în casa unui savant rigid care n-a zîmbit în viața lui. Am văzut altele, în cari cărțile științifice alternează într-o cochelă variațiune cu cărți de cultură generală, de literatură modernă, de dulci nimicuri savurate într-o oră de uitare, pentru a fi pe urmă îngropate pe vecie într'un colț a celui din urmă raft. Dar am văzut și biblioteci cu toate cărțile legate în piele, cu inscripții aurite, grupate după mărime cu o precizie milimetrică, cărți cu înfățișeri prea luxoase în raport cu conținutul lor: protocoale sinodale, anuare de bănci, călindare învechite, șematisme și altele isme, iar ici colo câte-o carte literară, cu autograful autorului, îmbrăcată și ea în aceiaș podoabă. Câte n-ar putea pripăși într-o societate atât de taciturnă și gravă.

Indeosebte bibliotecile particulare se deosebesc după regiuni. La noi cartea care conduce e Révay Nagy Lexikon, precum în părțile sudice ale Ardealului ar fi Enciclopedia lui Diaconovici. Alături mai găsești câte-o colecție de legi u-gurești, sau câte-un roman de Jokai, iar printre ele, Lista abonaților telefonici și Nomenclatura Comunelor din România, achiziții dela 1918 încoace. Sunt și excepții. Astfel, într'una din bibliotecile locale am dat și de o colecție din scriitorii români, amintiri dela prima șezătoare a acestora, găzduiți cu acel prilej pe la familii. Astăzi o șezătoare scriitoricească nu mai determină pe nimeni să calce pragul unei librării românești.

O bibliotecă însă care m-a uluit prin bogăția ei, mi-a fost dat s-o cunosc la o față bisericească, un moșneguș cu o barbă lungă, care în viața sa de Matusalem a avut prilejuri abundente de a pune mâna pe „rarități”. Un dulap enorm de cărți în care sticlele de rachiu, sigilate și etichetate, erau catalogate după cele mai moderne principii ale sistemului de fișe (sistemul zecimal) Fiecare sticlă purta cele mai amănunțite indicii de origina licoarei ce cuprindea: calitatea, anul și localitatea eșirii de sub teasc, observații, etc. De o pildă: Comină, 1897, comuna X. teascu prietenului Y. Măria

Sa domnul Z., fiind în propagandă politică și gustând din această de Dumnezeu lăsată beutură sau înveselit foarte, etc. Răsfoind registrele ținute la zi, am dat de un prea interesant tablou statistic, din care m-am convins că această bibliotecă a fost cea mai des consultată din toate cele cunoscute până acum. Proprietarul a părăsit nu de mult această Vale a plîngerii și nu știu ce s'a ales de biblioteca sa. A fost în orice caz o foarte bogată și savurată bibliotecă.

Se pare că în vremurile noastre de democrație, în care se accentuează tot mai stăruitor fuziunea cărții în masele populației, a luat un avânt și dezvoltarea bibliotecilor particulare. Și fiindcă exemplul trebuie să vină de sus, un domn deputat s'a și grăbit să-și confecționeze o bibliotecă onorabilă. Astfel nu mică mi-a fost bucuria, văzând într'o librărie românească un voluminos colet de cărți și aflând că ele vor impodobi în curând biblioteca personală a dlui deputat X. Este adevărat că alegerea lor nu s'a făcut după vre-un criteriu oarecare. Dar aci nu interesează calitatea. Ar fi în orice caz bine dacă Direcția Educației Poporului, care prin excelența sa organ de publicitate „Boabe de grâu” face o intensă propagandă pentru răspândirea cărții românești, ar înființa mai multe tipuri de biblioteci particulare, trimițându-le la comandă, lăiate, și aranjate gata în dulapuri. Atunci singura grijă a proaspeților amatori de cărți românești ar fi să găsească un loc potrivit acestei biblioteci, care de departe să spună lumii: „Suntem oameni de cultură”.

Colindă din Bucovina.

De, sculați, boieri, cuconi,
Că vă vin colindători
Noaptea pe la cântători,
Nu vă aduc nici un rău,
Ei v'aduc pe Dumnezeu.
Dumnezeu o mititel
Mititel -
Mititel 'n fâșășel,
Fașă dalbă de bumbac
Bătută cu diamant
Și trimisă 'n Telegrad,
Telegradul jumătate,
Rusalimu-a treia parte.
Mai în jos de Rusalim
Este-un pat
Mândru lucrat
Din nouă scânduri de brad:
Din gealau e geluit,
Din bårdiță bårdiț,
Din cuțit e cuțitit.
Da 'ntr'insul ce-i așternut?

Scorțar verde mohorit,
Slobozit până 'n pământ.
Și 'ntr'ins' cine-i restignit?
Domnul nostr' Isus Hristos
Și la cap,
Floare de mac;
La picioare,
Mintă floare;
Și la brâu
Un spic de grâu;
La părete,
Păun verde;
La podele
Ciopotele;
Și la ușă
Flori de rușă
Și la ferești
Flori domnești,
La icoane, busuioac;
In mijloc
Pară de foc.

Costume bărbătești,
confecționează după ultima
modă cu prețuri foarte
reduse **Mihai Niculescu,**
croitoria ARAD, Str. Alexandri 5.
No. 65 1 2

Cadouri de Crăciun și Anul Nou

Asortiment bogat de Ciocolată și Bonboane

M. ȘTEFĂNESCU

GRIVIȚA S. R.

Fabrică de ciocolată,
bonboane și conserve.

DEPOZITUL Fabricii
ARAD

Nr. 64. 1-1.

Colindă din Moldova.

Sculați, sculați, boieri mari,
Florile dalbe,
Sculați voi, Români plugari,
Florile dalbe,
Că vă vin colindători,
Florile dalbe,
Noaptea pe la cântători,
Florile dalbe,
Și v'aduc un Dumnezeu,
Florile dalbe,
Să vă mântuie de rău,
Florile dalbe,
Un Dumnezeu nou-născut,
Florile dalbe,
Cu flori de orin învâscut.
Florile dalbe,
Dumnezeu adevărat,
Florile dalbe,
Soare 'n raze luminat,
Florile dalbe,
Sculați, sculați boieri mari,
Florile dalbe,
Sculați voi, Români plugari,
Florile dalbe,
Că pe cer s'a arătat
Florile dalbe,
Un luceafăr de împărat,
Florile dalbe,
Stea comată, strălucită,
Florile dalbe,
Pentru fericiri menită,
Florile dalbe,
Iată lumea că înfloreste,
Florile dalbe,
Pământul că 'ntinereste,
Florile dalbe,
Cânt prin luncă turturele,
Florile dalbe,
La fereastră rândănele,
Florile dalbe,
Ș'un porumb frumos, leit,
Florile dalbe,
Despre apus a venit,
Florile dalbe,
Floare dalbă a adus,
Florile dalbe,
Și la căpătău s'a pus,
Florile dalbe,
El vă zice să trăiți,
Florile dalbe,
Intru mulți ani fericiți,
Florile dalbe,
Și ca pomii să 'nfloriți,
Florile dalbe,
Și ca ei să 'mbătrâniți,
Florile dalbe.

Cetiți și răspândiți
ziarul „ARADUL”

CADOURI
EFTINE. FOLOSITOARE.
Umbrele! Cravate!

cu cele mai reduse prețuri vinde numai firma „Transilvania”, magazin special de umbrele și cravate.

Nr. 51 1-1. ARAD, PALATUL FISCHER ELIS.

„VICTORIA”

Institut de credit și economie Soc. Anonimă
Arad.

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului de credit și economie „Victoria” Arad, sunt convocați pe ziua de 30 Decembrie 1930 orele 10 a. m. la

Adunare generală extraordinară
care va avea loc în localul Institutului din Arad, Bulevardul Regele Ferdinand I, Nr. 3 pe lângă următoarea

ORDINE DE ZI:

1) Deschiderea și constituirea adunării generale extraordinare.

2) Comunicarea Consiliului de Administrație asupra situației institutului.

3) Autorizarea Consiliului de Administrație pentru de a cere concordat preventiv

Extras din Statute. Art. 22. Dreptul de a participa la adunarea generală cu vot consultativ și decisiv îl au numai acei acționari cari sunt trecuți ca proprietari în registru de acționari cel puțin cu 6 luni înainte de întrunire și cari anunță Consiliul de Administrație cu cel puțin 24 ore înainte, în scris, dreptul lor de participare și prezintă eventual dovezile de procură (plenipotentă).

Excepția dela timpul de cel puțin 6 luni pentru introducerea în registrul de acțiuni se face, la început, acțiunile de prioritate, potrivit art. 6, al. 2.

Art. 6, al. 2. Acțiunile de prioritate conferă posesorilor toate drepturile, pe cari le posedă, conform statutelor prezente, vechi acționari

Arad la Decembrie 1930

Consiliul de Administrație

N.o 53, 1-1

Decoruri pentru pomul de Crăciun

și cadouri de Crăciun găsiți cel mai bogat asortiment cu prețuri extrem de reduse la **ÉLES** magazin de coloniale și delicatose Arad Nr. 60. 1-1.

WEISZ & BENJAMEN

DEPOSIT de MĂRUNȚISURI

ARAD

Bul. Regina Maria Nr. 8.

Nr. 58 1-2

